

tabt; og der vil intet skabes af de store Virksomheder, som en Vesthavn vilde skabe. Nej, den vil blive henliggende til liden eller ingen Nytte og til Skade for Forretningstilværet saavel for Esbjerg By selv som for hele Landet.

Men for Resten forstaaer jeg næsten ikke, hvorledes selve Loven skal gennemføres. Der staaer i Lovforslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling, at Ministeren bemyndiges til at lade foretage en Udvidelse af Trafik- og Fiskerihavnen, for Trafikhavnens Vedkommende efter Forslag I — Forslag I er det, der blev foreslaaet i Fjor — dog saaledes, som det nu er sket ved det Ændringsforslag, Ministeren har stillet, at der bliver Plads til 28 Fods Vanddybde, hvilket er krævet fra forskellig Side. Der bliver ringe Plads dertil. Forslag I udfylder ganske vist Østhavnen, men Forslag I gik ud paa, at naar man yderligere skulde udvide, skulde man blive ved Øster efter, om det saa, som den højtærede Minister udtalte, skulde være helt ned til Ribe. Men saaledes som Projektet her foreligger, har det optaget den Øhavn, som tilhører Projekt II. Det er ikke Projekt I, men det er Ulemperne ved Projekt I og det forkastelige ved Projekt II, som man har optaget. Projekt I blev som sagt forelagt i Fjor, men vandt ikke Tilslutning i Udvalget, fordi det gik ud paa at udfylde den Østhavn, som vi for faa Aar siden med store Bekostninger anlagde. Hvis man saa vil udvide Havnen i Fremtiden, skal man ifølge denne Plan danne Land midt ude i Havnen, og der skal Trafikken flyttes over med Pakhuse og alting. Der foreligger altsaa en Sammenblanding af Projekt I og Projekt II, saaledes at jeg ikke ved, hvorledes Lovforslaget skal gennemføres efter dets Ordlyd. Jeg kunde forstaa, hvis Mindretallet havde foreslaaet, at man gik til en Uddybning af Forhavnen og Østhavnen, saaledes som det var foreslaaet af Fler-tallet — efter Ministerens Opfordring — paa det i Aar forkastede Forslag. Saa beholdt man, saa støttede man hele Eksportten, som den nu er, ved at give den dybt Vand, man anlagde Fiskerihavnen, som det foreliggende Forslag har anvist, og naar det var udført, naar Eksport-havnen var sat i den Stand, man ønsker for Eksportens Skyld, med dyb Forhavn og dyb Østhavn, saa kunde man se Tiden an, hvor man saa skulde gaa hen med den fortsatte Udvidelse. At fylde den Østhavn, som vi anlagde for faa Aar siden, synes jeg er en højst mærkværdig

Trang hos den højtærede Minister og Mindretallet. Den har gjort god Fyldest, og uddybet til 24 Fod vilde den være fortrinlig skikket til at støtte den tiltagende Eksport. Og der er den Ulempe ved Uddybningen, at man berøver Havnen den allerbedste og fortrinligste Plads for et Skibsværft derved. Nu bliver der ganske vist sagt fra Mindretallets Side, at man kunde ikke tage Hensyn til, om et saadant privat Foretagende vilde rejse sig der. Men jeg ved egentlig ikke, hvad man anlægger Havn og Baner for, naar det ikke netop er for at støtte private Foretagender, det private Initiativ, og give Erhvervs-livet Lejlighed til at udvikle sig, og det er da klart, at have vi en saadan Havn, som ikke ligger langt fra Elben, udført saaledes, at der er Plads til, at Erhvervs-livet kan udfolde sig, saa er det klart, at det næste vil være at skabe et Skibsværft og en Flydedok, hvor det er langt billigere for Havarister fra Nordsøen at søge hen end til de tyske Havne. Desuden maa vi huske paa, at Esbjerg Havn allerede er en betydelig Magt, Havneflaaden der er den største efter Københavns, saa der er al Grund til at give den Lejlighed til at finde de Hjælpe midler i en saadan Havn, som den nu maa søge andetsteds. Men ogsaa denne Fordel falder væk ved Vedtagelsen af dette Lovforslag.

Jeg vil endelig tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han, naar han nu gaar til at gennemføre dette Lovforslag og fylder Havnen ud, da har sikret sig, at der ikke kommer private Krav paa Erstatning af Statskassen fra de Virksomheder, der miste deres hidtidige Bolværksplads. Der ligger bl. a. et Saltværk, som vistnok vil fordre Godtgørelse for at blive berøvet sin nære Adgang til Bolværk, og der er muligvis andre Virksomheder, som ligeledes ville føle sig brøstholdne ved, at Østhavnen udfyldes. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil sikre sig mod sligt, inden Arbejderne blive foretagne.

Jeg tilstaaer, jeg har lidt ondt ved at forstaa den Vej, den højtærede Minister er gaaet for at komme til dette Forslag. Jeg nærer stor Sympati og Agtelse for den højtærede Minister, men det kan jo dog ikke frakendes — han vil ikke selv fragaa det —, at hele hans tidligere Liv har ikke været saaledes knyttet til Erhvervs-livet, at han kan tænkes at have et aabent Øje for, i hvor høj Grad Erhvervs-livet her i Landet trænger til en naturlig Beskyttelse. Han har holdt sig til den saakaldte sagkyndige Vandbygningsdirektør. Selvfølge-